

25-07-

† Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Ἀννης,
Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
ᾠχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρη-
σας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον
Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον,
ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν
δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς
τιμῶσί σε πόθῳ, παισμάτων
αἰτουμένη, ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος γ', Τὴν ωραιότητα

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος,
Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος,
γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προ-
σκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν
ἀθάνατον, μέτ' Ἀγγέλων χο-
ρεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς,
καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρε-
σβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι,
τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντα

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Κάθισμα

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως
τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ,
ὑπερῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀει-
πάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα,
ἀγιόλεκτε, Ἄννα Προμῆτορ
Κυρίου, μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς
πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων
ὑπέρκεισαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Βίῳ ἀμέμπτῳ διαλάμψασα ἐν
νόμῳ, κατηξιώθης τοῦ τεκεῖν Ἄννα
θεόφρον, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσα
τὸν πάντων Κτίστιν, τὸν γῆθεν, σε
μεταστήσαντα ἐν χαρᾷ, πρὸς δό-
ξαν τὴν ὑπεκόσμιον καὶ ζωὴν· διὰ
τοῦτο γεραίρομεν, τὴν κοίμησίν
σου τὴν σεπτὴν, πιστῶς ἀπεκδεχό-
μενοι, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μνήμην τὴν θείαν τῶν σεπτῶν Προπατόρων, τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ ἐκτελοῦντες, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης ἐκβοήσωμεν· Ζεῦγος ἀγιόλεκτον, ξυνωρίς μακαρία, ἡ κόσμῳ βλαστήσαντες, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, νῦν σὺν αὐτῇ αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, ἡμῖν δοθῆναι, παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δ΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄)

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (Δ΄)

Σπχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
ᾠχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπχος· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τῶν Προπατόρων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπ'χ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ

τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ὡς καθαρὰ τὴν ψυχὴν διηκόνησας, τὴν τούτου Παναγίαν Μητέρα, ἐν γήρατι τέξασα, Ἄννα πολυύμνητε· καὶ καλῶς τελέσασα τὸν τῆς ἐν γῇ παροικίας δρόμον, πρὸς αἰωνίους μονὰς ἀνέδραμες, καὶ τῶν ὑπὲρ λόγον ἀγαθῶν ἠξιώθης, ὡς τῆς Πανάγνου Θεοτόκου, Μήτηρ πανευκλεής. Καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε. Σὺν αὐτῇ πρέσβευε, τῷ ἐλεήμονι Κυρίῳ, σῶζεσθαι ἡμᾶς τοὺς εὐλαβῶς σε μακαρίζοντας.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἄγρῳ.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεϊ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μητερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὦ ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἀγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Καὶ τῆς Ἀγίας, ὁ παρών.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στήχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἵτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Στήχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς ἀείζων, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα...

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή, καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἀγνή παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

Ὁυρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλόανθρωπε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθέने, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθέने, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς

γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν
καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα
γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχυί,
τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάρι-
στε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσε-
ροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρ-
θένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν
Ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε,
τὸν ἀδαπάνητον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου θεία σκηνὴ
γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα
παρθενομῆτορ ἀγνή, διὸ πανά-
μωμε, τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου,
πρὸς ζωὴν ὁδήγησον νῦν με πρε-
σβείαις σου.

Ὡδὴ γ' τῆς Ἀγίας Ἀννης

ᾠχος δ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχο-
ντα πάντα συνέλαβες, καὶ ἐκύησας
Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσα-
σαν· διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα
γεραίρομεν.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέτ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ
ἐνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες

ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα,
ἀγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα...

Ἡλιος ὥσπερ τῇ σελήνῃ τῇ
Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωα-
κείμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ,
δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ
ἐπέλαμψε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Εὐπροστασίαν, ἀσφαλῆ Θε-
ομῆτορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας
ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα,
πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περι-
φρουρούμεθα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ
Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πα-
νευκλεής, αὐτοῦ τὰ προστάγματα,
ἀνενδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο
θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, με-
τετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς
ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον,
καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν
πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε,
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Τὸ αὐτὸ.*

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡυδόκησας

Ὁ Οἶκος

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν· Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται, καὶ ὡς οὕσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡυδόκησε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,

Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων καὶ τὰ Ὁριγένους δόγματα καθελόντων.

Στίχοι

Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι

Ὁριγένους,

Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα

Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδῃ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδῃ η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις

αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Ὦδῃ θ'. ᾠχος δ'.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς

κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρω-
τοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην,
θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμε-
ρον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρε-
σβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἔπερον.

Ἦχος γ'.

«Ὁ οὐρανός τοῖς ἀστροῖς».

Ἡ τοῦ Χριστοῦ Προμήτωρ, Ἄννα
ὕμνεισθω ἱερῶς, καὶ σύν αὐτῇ γε-
ραιρέσθω, Ἰωακεὶμ ὁ εὐκλεής· ὅτι
ἐκύησαν κόσμῳ, τὴν Θεοτόκον Μα-
ρίαν.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπχιρὰ τῆς Ἀγίας Ἀννης

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ
ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παρα-
δόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προ-
σκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν,
μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα
ὑπάρχουσιν, τῆς σὲ τεκούσης
ἀσπύρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ
Παρθένου Μητρός.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλ-
πιγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ

καὶ κιθάρᾳ.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ
ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παρα-
δόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προ-
σκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν,
μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα
ὑπάρχουσιν, τῆς σὲ τεκούσης
ἀσπύρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ
Παρθένου Μητρός.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ.

Μνήμην ἀγίαν τελοῦντες, τῶν
Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ
καὶ Ἀννης, τῶν σεπτῶν καὶ
ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως,
τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα
Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους
πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ
ἀνώλεθρον.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμ-
βάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸς τὰς αὔλους χορείας, καὶ
τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα
Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος
Ἀγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται
νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα,
Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης, οὓς
εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσω-
μεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Ἦχος β'

Δεῦτε φιλοπάρενοι πάντες,
καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε
ἐορτάσωμεν, Ἀννης τὴν σεβάσμιον
κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερ-
φυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν

τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυ-
τρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων
τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δοξολογία μεγάλη.

Ἦχος πλ. β'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός,

Αγιος Ἰσχυρός,

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρη-
σας, ἄγνῃν Θεομήτορα, θεόφρον
Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον,

ένθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμόν ἀειμακάριστε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠχος β΄

Στίχ. Ἄνιμι, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

ᾠχος δ΄.

Στίχ. α΄. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ένθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν

δόξη, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμόν ἀειμακάριστε.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κύησασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμόν ἀειμακάριστε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Κοντάκιον ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἠυδόκησας.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,

ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Σπ'χ. **Ε**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (δ' 22-27)

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάρ, «Εὐφράνθητι, στεῖρα ἥ οὐ τίκτους· ῥῆξον καὶ βόησον, ἥ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Σπ'χ. **Π**ολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούια.

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

ᾠχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.